॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ इतिशांति०मो०नै०भा०त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अंतोनास्तिपिपासायास्तुष्टिस्तुपरमंसुखं ॥ तस्मात्संतोषमेवेहधनंपश्यंतिपंडिताः ॥ २१ ॥ निमेषमात्रमपिहिवयोगच्छन्नतिष्ठति ॥ स्वशरीरेष्वनित्येषुनित्यं किमनुचिंतयेत् ॥ २२ ॥ भूतेषुभावंसंचिंत्ययेबुध्वामनसःपरं ॥ नशोचंतिगताध्वानःपश्यंतःपरमांगतिं ॥ २३ ॥ संचिन्वानकमेवैनंकामानामवितृप्तकं ॥ व्याघ्रःपशुमिवासाद्यमृत्युरादायगच्छति ॥ २४ ॥ तथाप्युपायंसंपश्येद्दुःखस्यपरिमोक्षणं ॥ अशोचन्नारभेच्चैवमुक्तश्चाव्यसनीभवेत् ॥ २५ ॥ शब्देस्पर्शेचरूपेच गंधेषुचरसेषुच ॥ नोपभोगात्परंकिंचिद्धनिनोवाधनस्यच ॥ २६ ॥ प्राक्संप्रयोगाद्भूतानांनास्तिदुःखंपरायणं ॥ विप्रयोगात्तुसर्वस्यनशोचेत्प्रकृतिस्थितः ॥ ॥ २७ ॥ धृत्याशिश्नोदरंरक्षेत्पाणिपादंचचक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रेचमनसामनोवाचंचविद्यया ॥ २८ ॥ प्रणयंप्रतिसंहृत्यसंस्तुतेष्वितरेषुच ॥ विचरेदसमुन्नद्धः ससुखीसचपंडितः ॥ २९ ॥ अध्यात्मरतिरासीनोनिरपेक्षोनिरामिषः ॥ आत्मनैवसहायेनयश्चरेत्ससुखीभवेत् ॥ ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०प० शुकाभिपतनेत्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ नारदउवाच सुखदुःखविपर्यासोयदासमनुपद्यते ॥ नैनंप्रज्ञासुनीतंवात्रायतेनापिपौरुषं ॥ १ ॥ स्वभावाद्यत्नमातिष्ठेद्यत्नवान्नावसीदति ॥ जरामरणरोगेभ्यःप्रियमात्मानमुद्धरेत् ॥ २ ॥ रुजंतिहिशरीराणिरोगाःशारीरमानसाः ॥ सायकाइवतीक्ष्णाग्राःप्रयुक्तादृढधन्विभिः ॥ ३ ॥ व्यथितस्यविधित्साभिस्ताम्यतोजीवितैषिणः ॥ अवशस्यविनाशायशरीरमपकृष्यते ॥ ४ ॥ स्रवंतिननिवर्तंतेस्रोतांसिसरितामिव ॥ आयुरादायमर्त्यानांराज्यहानिपुनःपुनः ॥ ५ ॥ व्यत्ययोह्ययमत्यंतंपक्षयोःशुक्लकृष्णयोः ॥ जातान्मर्त्यांजरयतिनिमेषान्नावतिष्ठते ॥ ६ ॥ सुखदुःखानिभूतानामजरोजरयत्यसौ ॥ आदित्योह्यस्तमभ्येतिपुनःपुनरुदेतिच ॥ ७ ॥ अदृष्टपूर्वानादायभावानपरिशंकितान् ॥ इष्टानिष्टान्मनुष्याणामस्तंगच्छंतिरात्रयः ॥ ८ ॥ योयमिच्छेद्यथाकामंकामानांतदवाप्नुयात् ॥ यदिस्यान्नपराधीनंपुरुषस्यक्रियाफलं ॥ ९ ॥ संयताश्चहिदक्षाश्चमतिमंतश्चमानवाः ॥ दृश्यंतेनिष्फलाःसंतःप्रहीणाःसर्वकर्मभिः ॥ १० ॥

सुखेति विपर्यासःसुखेदुःखधीःदुःखेसुखधीः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ विधित्साभिःपिपासाभिस्तृष्णाभिः ॥ ४ ॥ ५ ॥ व्यत्ययःपौर्वापर्यं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

Digitized by Google